

Teisipäev, 16. mai 2006

28. kinnitab selles kontekstis, et mis tahes komiteemenetluse kasutamiseks on vaja läbi vaadata nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendamisevolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾, et tagada:

- a) suurem avatus;
- b) et komisjonile mis tahes täidesaatva võimu andmine piirdub vaid mitteoluliste või rakendusmeetmetega ning et volituste delegeerimisel määratletakse selgelt delegeerimise eesmärk ning volituste sisu, rakendusala ja kestus, vajadusel ka "peatamisklauslid" (sunset clauses);
- c) et tagasisivõtmismenetluste (call-back procedures) kasutuselevõtmisega antakse ametlikult Euroopa Parlamendile ja nõukogule selliste meetmete kontrollimisel võrdsed volitused;

29. võtab teadmiseks komisjoni paindlikus lihtsustamiskavas sisalduvate meetmete loetelu ning kavatseb edaspidi teha õigusloomeprotsessi raames vajadusel aktiivset koostööd õigusaktide lihtsustamise eesmärgi elluviimiseks;

30. eeldab, et komisjoni mitmesugused ettepanekud uuesti sõnastamise ja läbivaatamise kohta aitavad säästva arengu poliitika raames Euroopa Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu ning kodanike tervisekaitsetaset ja nende elukeskkonna kvaliteeti vastavalt EÜ asutamislepingu artiklis 2 sätestatud eesmärkidele;

31. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

P6_TA(2006)0206

Õigusloojale esitatud õigusloomega seotud ettepanekute sõelumise tulemus

Euroopa Parlamendi resolutsioon õigusloojale esitatud õigusloomega seotud ettepanekute sõelumise tulemuse kohta (2005/2214(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 27. septembri 2005. aasta teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile seadusandjale esitatud seadusandlike ettepanekute sõelumise tulemuse kohta (KOM(2005)0462);
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi 23. jaanuari 2006. aasta kirja komisjoni presidendile ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse komisjoni presidendi 8. märtsi 2006. aasta kirja Euroopa Parlamendi presidendile;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit ja õiguskomisjoni arvamust (A6-0143/2006) ning arvestades, et
- A. oma eelnimetatud teatistes teatas komisjon kavatsusest võtta tagasi 68 ettepanekut, mida ta ei pea vastavaks Lissaboni strateegia eesmärkidele ja parema õigusliku reguleerimise põhimõtetele; mõnede ettepanekute puhul aga viiakse läbi uus majandusliku mõju analüüs ja vajaduse korral ettepanekuid muudetakse;

⁽¹⁾ Viitenumber Pres-A-Courrier D(2006)300689).

Teisipäev, 16. mai 2006

- B. kirjas, mille Euroopa Parlamendi president saatis komisjoni presidendile pärast seda, kui parlamendikomisjonid olid kõnealus teatist analüüsinud, väljendatakse komisjoni kavatsuse üle üldiselt heameelt, kuid esitatakse konkreetne palve mitut ettepanekut mitte tagasi võtta ja väljendatakse vastuseisu mõnede teiste ettepanekute võimaliku muutmise suhtes;
- C. komisjoni presidendi vastuses Euroopa Parlamendi presidendile öeldakse, et komisjon võttis enne oma lõpliku seisukoha vastuvõtmist nõuetekohaselt arvesse parlamendi seisukohta; lisaks esitatakse konkreetsed põhjused, miks komisjon ei järginud mõnesid parlamendi nõudeid, ja võimalikud algatused, mida komisjon kavatseb tulevikus teha mõnede nende nõuete rahuldamiseks;
- D. teatis annab suurepärase võimaluse analüüsida põhjalikumalt probleeme, mis on seotud õigusloomega seotud ettepanekute tagasivõtmise või muutmisega komisjoni poolt;
- E. enamikku ühenduse õigusaktidest, välja arvatud üksikud erandid, saab vastu võtta üksnes komisjoni ettepaneku alusel ning komisjon on õigusloomealgatuste osas peaaegu monopoolses seisundis;
- F. EÜ asutamislepingu artikli 250 lõikes 2 on sätestatud, et komisjon võib "muuta oma ettepanekut" ükskõik millal ühenduse õigusakti vastuvõtmisele viiva menetluse jooksul, "niikaua kui nõukogu ei ole otsustanud";
- G. ehkki ajaloolistel põhjustel pole parlamendi rolli artikli 250 lõikes 2 mainitud, tuleb seda sätet tõlgendada koostoimes artikliga 251, kui asi puudutab selle kohaldamist kaasotsustamismenetluse suhtes, ning artikliga 252, kui asi puudutab koostöömenetlust;
- H. kõigil juhtudel, mil ühine seisukoht pärast esimest lugemist vastu võetakse, lubab EÜ asutamislepingu artikli 251 lõike 2 teise lõigu kolmas taane komisjonil üksnes Euroopa Parlamenti oma seisukohast teavitada, ja kui Euroopa Parlament seejärel ühises seisukohas muudatusi teeb, lubab artikli 251 lõike 2 kolmanda lõigu punkt c komisjonil ainult oma arvamuse esitada, mistõttu on selge, et komisjon ei ole enam oma ettepanekute "omanik";
- I. asutamislepingutes ei mainita võimalust, et komisjon võtab õigusloomega seotud ettepaneku tagasi;
- J. õigusloomega seotud ettepanekute tagasivõtmist käsitlevate sätete puudumine pole takistanud komisjonil õigusloomega seotud ettepanekuid regulaarselt tagasi võtta;
- K. parlament, nõukogu ja komisjon tunduvad olevat eri arvamusel küsimuses, mil määral on komisjon volitatud õigusloomega seotud ettepanekuid tagasi võtma;
- L. nendest eriarvamustest hoolimata on komisjon õigusloomega seotud ettepanekuid regulaarselt tagasi võtnud, ilma et see oleks kunagi kaasa toonud kohtuasja;
- M. parlament on minevikus mõnikord ise palunud komisjonil ettepanekuid tagasi võtta;
- N. 26. mai 2005. aasta Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete raamkokkuleppes ⁽¹⁾ on sätestatud:
- kõikide õigusloomega seotud menetluste puhul: "Komisjon kohustub hoolega läbi vaatama Euroopa Parlamendis vastu võetud õigusloomega seotud ettepanekute muudatused, et võtta need kõigis muudetud ettepanekutes arvesse" (punkt 31);
 - kõikide õigusloomega seotud menetluste puhul: "Komisjon teatab Euroopa Parlamendile ja nõukogule oma ettepanekute tagasivõtmisest ette" (punkt 32);
 - õigusloomega seotud menetluste puhul, mis ei hõlma kaasotsustamist, kohustub komisjon "asjakohastel puhkudel" Euroopa Parlamendis tagasi lükatud õigusloomega seotud ettepaneku tagasi võtma ning kui komisjon otsustab oma ettepaneku juurde jääda, selgitab ta selle otsuse põhjuseid (punkt 33);

(¹) Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0194, lisa.

Teisipäev, 16. mai 2006

- O. kolme institutsiooni ühissuunistel põhinev kokkulepe õigusloomega seotud ettepanekute tagasivõtmise ja vajalikul määral muutmise kohta komisjoni poolt annaks panuse õigusloomega seotud menetluste sujuvasse toimimisse,
1. väljendab heameelt komisjoni eelnimetatudteatise üle ning arvab, et valdava enamiku teatises mainitud ettepanekute tagasivõtmine või muutmise aitab tõepoolest ühenduse õiguskeskkonda lihtsustada, kuid rõhutab, et komisjon peaks igati arvesse võtma vastuväiteid, mida Euroopa Parlamendi president oma 23. jaanuari 2006. aasta kirjas esitas;
 2. tervitab tõsiasja, et enne lõpliku seisukoha vastuvõtmist vaatas komisjon oma ettepanekud parlamendi vastuväidete valguses uuesti läbi; tunnustab seda, et iga juhtumi puhul, kui komisjon nende vastuväidetega ei nõustunud, esitas ta mittenõustumise põhjused, ja et mõnel juhul esitas ta ka võimalikud algatused, mille abil oleks võimalik parlamendi soovidele vastata;
 3. rõhutab, et tulevikus peaks komisjon seda laadi menetluste puhul esitama iga ettepaneku tagasivõtmise või muutmise kohta konkreetsed põhjused, mitte aga piirduma tuginemisega üldistele põhimõtetele, mis ei selgita põhjuseid, miks tuleks konkreetsed ettepanekud komisjoni arvates tagasi võtta või neid muuta;
 4. avaldab heameelt, et komisjon võtab arvesse Lissaboni agenda eesmärke enne õigusloomega seotud ettepanekust tagasivõtmist; avaldab järelkult kahetsust, et komisjon võttis tagasi direktiivi ettepaneku, mis käsitles Euroopa vastastikuse ühingu põhikirja, mis ometi on üks Lissaboni strateegia võtmelemente; on üllatunud, et komisjon tõstab esile liikmesriikide õigusaktide erinevusi ühenduse algatuste takistusena; nõuab järelkult, et komisjon võtaks enne aasta lõppu vastu algatuse, mis võimaldaks Euroopa vastastikuse ühingu ja Euroopa ühistu põhikirja väljatöötamist;
 5. palub komisjonil kohe pärast tema nimetamist koostada ja esitada parlamendile ja nõukogule nimekiri nendest oma eelkäija õigusloomega seotud ettepanekutest, mis ta kavatseb säilitada;
 6. palub komisjonil lisada oma iga-aastasesse õigusloome- ja töökavva nimekiri ettepanekutest, mida ta kavatseb tagasi võtta või muuta, et parlament võiks vastavalt asutamislepingutest tulenevatele prerogatiividele ja eelnimetatud raamkokkuleppes sätestatud menetlustele oma seisukohta väljendada;
 7. võtab teadmiseks tõsiasja, et komisjoni võimalust õigusloomega seotud ettepanekuid tagasi võtta pole mainitud olemasolevate asutamislepingute üheski sättes ning õigusloomega seotud ettepanekute muutmise kohta kehtib põhimõte, et komisjon võib oma ettepanekut muuta ühenduse õigusakti vastuvõtmisele viiva menetluse jooksul, nagu on selgelt sätestatud EÜ asutamislepingu artikli 250 lõikes 2; tunnustab, et seda põhimõtet kohaldatakse ka artiklis 251 osundatud kaasotsustamismenetluse suhtes ning artiklis 252 osundatud koostöömenetluse suhtes;
 8. tunnustab siiski, et komisjoni selgelt piiritletud võime õigusloomega seotud ettepanekut õigusakti vastuvõtmisele viiva menetluse jooksul tagasi võtta:
 - lähtub tema õigusloomega seotud algatuse õigusest ning kujutab endast loogilist täiendust tema võimele ettepanekuid muuta;
 - võib positiivse elemendina aidata suurendada komisjoni rolli õigusloomega seotud menetluses ja
 - võib aidata tagada, et ühenduse õigusakti vastuvõtmisele viivate menetluste ja institutsioonidevahelise dialoogi eesmärk on edendada “ühenduse huve”,
 9. väidab siiski, et selle võimaluse puhul tuleb arvesse võtta eri institutsioonide asutamislepingus sätestatud prerogatiive õigusloomeprotsessis ning lähtuda institutsioonidevahelise lojaalse koostöö põhimõttest;
 10. rõhutab, et võimalus ettepanekuid tagasi võtta või muuta ei tohi mõjutada institutsioonide rolli õigusloomeprotsessis viisil, mis seaks ohtu institutsioonide tasakaalu, ja et võimalus ettepanekuid tagasi võtta ei tähenda komisjoni teatava “vetoõiguse” tunnustamist;

Teisipäev, 16. mai 2006

11. rõhutab, et õigusloomega seotud ettepanekute tagasivõtmine ja muutmine peavad alluma samadele üldpõhimõtetele, millest komisjon juhindub ettepanekute esitamisel — täpsemalt peavad need sammud lähtuma ühenduse huvidest ja olema piisavalt põhjendatud;
12. arvab — ilma et see piiraks Euroopa Kohtu pädevust määrata asutamislepingutega institutsioonidele antud prerogatiivide täpne ulatus ja piirid —, et kui institutsioonid koostaksid komisjonile õigusloomega seotud ettepanekute tagasivõtmist ja muutmist käsitlevad ühised suunised, mis täiendaksid Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete raamkokkuleppes ja paremat õigusloomet käsitlevas institutsioonidevahelises kokkuleppes juba sätestatud asjassepuutuvaid põhimõtteid, oleks see samm õigusloomeprotsessi ja institutsioonidevahelise dialoogi kergendamise suunas;
13. esitab järgmised suunised õigusloomega seotud ettepanekute tagasivõtmise ja muutmise kohta komisjoni poolt:
- a) niikaua kui nõukogu ei ole otsustanud, võib komisjon põhimõtteliselt õigusloomega seotud ettepaneku tagasi võtta või seda muuta ükskõik millal õigusakti vastuvõtmisele viiva menetluse jooksul. See tähendab, et kaasotsustamis- ja koostöömenetluse puhul ei tohi komisjon õigusakti enam tagasi võtta ega muuta pärast seda, kui nõukogu on vastu võtnud ühise seisukoha, välja arvatud juhul, kui nõukogu on ühist seisukohta käsitlevas otsuses ületanud oma volitusi komisjoni ettepanekut muuta, nii et otsus on tegelikult nõukogu enda õigusloomega seotud algatus, mida asutamislepingus ette ei nähta;
 - b) kui parlament on õigusloomega seotud ettepaneku tagasi lükanud või selle kohta olulisi muudatusettepanekuid esitanud või kui parlament on mõnel muul viisil palunud komisjonil õigusloomega seotud ettepaneku tagasi võtta või seda oluliselt muuta, võtab komisjon seda seisukohta igati arvesse. Kui komisjon otsustab mõjuvatel põhjustel parlamendi seisukohta mitte järgida, selgitab ta parlamendile tehtavas avalduses selle otsuse põhjuseid;
 - c) kui komisjon kavatab õigusloomega seotud ettepaneku omal algatusel tagasi võtta või seda muuta, annab ta parlamendile oma kavatsusest eelnevalt teada. Kavatsusest teatatakse aegsasti, et parlament jõuaks küsimuses oma seisukoha avaldada, ning teadaanne sisaldab selget põhjendust, miks komisjon arvab, et konkreetne ettepanek tuleks tagasi võtta või miks seda tuleks muuta. Komisjon võtab parlamendi seisukohta igati arvesse. Kui komisjon otsustab mõjuvatel põhjustel parlamendi soovi vastaselt oma ettepaneku tagasi võtta või seda muuta, selgitab ta parlamendile tehtavas avalduses selle otsuse põhjuseid;
14. rõhutab, et sellel, mil määral komisjon võtab arvesse parlamendi seisukohti õigusloomega seotud ettepanekute tagasivõtmise või muutmise kohta, on oluline osa poliitilises usalduses, mis on kahe institutsiooni kindla koostöö alus;
15. arvab, et kui komisjon peaks mõne õigusloomega seotud ettepaneku tagasi võtma või seda oluliselt muutma viisil, mis kahjustab parlamendi õigusloomega seotud prerogatiive, tuleks küsimus saata parlamendi asjakohastele poliitilistele organitele poliitiliseks kaalumiseks; lisaks sellele arvab, et kui komisjon peaks mõne õigusloomega seotud ettepaneku tagasi võtma viisil, mis kahjustab Euroopa Parlamendi ja nõukogu prerogatiive, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu lugeda tagasivõtmise kehtetuks ning jätkata menetlust asutamislepingu sätete kohaselt kuni kõnealuse õigusakti võimaliku vastuvõtmiseni;
16. on seisukohal, et kui õigusloomega seotud ettepanek on sõnastatud vastavalt asutamislepingu artiklile 138, peaks komisjon nõuetekohaselt teavitama Euroopa sotsiaalpartnereid oma kavatsusest õigusloomega seotud ettepanek tagasi võtta või seda oluliselt muuta;
17. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.
-